

Talmastraat 6



en voortuinen.

Boven de erker van nummer 6 is een gevelsteen aangebracht met daarop een afbeelding van een HOND en KAT met tussen hen in een voerbak. De steen is niet beschilderd. De kunstenaar heeft waarschijnlijk met de hond en de kat en hun gezamenlijke voerbak tussen hen in willen aangeven dat er geen vijandschap/verschil behoeft te bestaan.

Door de toentertijd nog afgezonderde ligging kreeg de wijk een besloten karakter wat het beoogde saamhorigheidsgevoel bevorderde.

Bij de woningen kwamen nog vijf winkelwoningen, een school en een kerk.

De protestants-christelijke beginselen waren veelal maatgegevens voor diegenen die zich in de wijk vestigden. Al gauw werd dan ook gesproken over de "psalmenbuurt". Wanneer je door deze mooie wijk rondloopt zie je, zoals al aan het begin geschreven, diverse gevelstenen met christelijke/moralistische teksten waaruit de gereformeerde achtergrond naar voren komt.



Het verschil tussen de middenstands- en arbeiderswoningen is vooral de grootte. De middenstandswoningen kregen twee bouwlagen in plaats van één. Zij staan vooral langs de randen van de wijk.

Bron:

- Brochure Gevelstenen in de Patrimoniumbuurt – Gert-Jan van der Wouden
- 75 jaar Woningstichting Patrimonium – Een historische notitie

Hond en kat

Wie gevelstenen wil zien moet in de Patrimoniumbuurt zijn. Daar is voor de liefhebber veel te bekijken. In iedere straat van de wijk is er wel één gevelsteen of meer te zien. Gebouwd in de twintiger jaren van de vorige eeuw waren gevelstenen een gewild attribuut om de tijdgeest aan te geven.

Om precies te zijn is de wijk in de periode 1921 – 1923 tot stand gekomen met de ontwerpen van de architecten Tj. Kuipers en A. Ingwersen. Gekozen werd voor de stijl van de traditioneel-zakelijke Amsterdamse School.

Op 19 november 1921 legde burgemeester C. Maarschalk de eerste steen. De wijk werd in 1923 voltooid. Opdrachtgever was de gereformeerde woningstichting Patrimonium die hier 318 arbeiderswoningen en 81 middenstandswoningen liet bouwen. Daarvoor werden in 1919 de terreinen van de boom- en bloemkwekerij Rozenhagen van de familie Zoicher aangekocht.

De nieuwe wijk werd ingericht naar de Engelse tuindorpgedachte met brede soms licht gebogen straten, meerdere poortgebouwen, alles in een samenhangende architectuur met veel groen in de vorm van plantsoenen